

פילפל. השופט כשמו כן הוא: אדם חריף וחד. הוא התפרסם כשופט שאינו אוהב תרגילים של סניגורים או תובעים.

התובע הגיע ונכנס לאלום. עורך הדין שמואל זילברמן מהפרקליטות ידוע כתקוף במיוחד. זילברמן החזיק בידו קלסר גדול בו היו העדויות שנגבו מהחשודים. על ספסל מול התובע ישבו עורכי־הדין יוני ויינליב, שייצגה את עדי לווייתן, נירה לידסקי, שייצגה את עדיה מאירצ'ק, ועורכי־הדין ציון אמיר, שייצג את אמיר מרכוס.

גם בנימין חזי, שלא עירער, הובא משום מה לאלום כשהוא כבול באזיקים לירידו אמיר מרכוס. עורכת־הדין של חזי, סוזי שלו, ישבה בספסלי־הקהל, כשהיא לבושה "שילמת־ג'ינס" וסרט מעטר את שיערה.

לפני תחילת הדיון בעירעור על הארכת המעצר נידון לפני השופט פילפל תיק אחר. זהו תיקו של גוש ברוי שהיכה את אשתו. כל הקהל הרב,

חשודה מאירצ'ק בבית־המישפט תנו לה מסטיק: הפה שלה יבש!

של היום הראשון לפני שבועיים. פרצו לחדר השוטרים אלי שטרן, אבי אלול, יעקב כהן וניסים דיין ממחלקת הבילוש של תחנת־אילת. בחדר, על המיטה, היו עדיה מאירצ'ק (24), עדי לווייתן (37), בנימין חזי (36). שהוא ירידה הצמוד של מאירצ'ק, ואמיר מרכוס (24), היריד של לווייתן. כל הארבעה נעצרו.

48 שעות לאחר מכן הובאו העצורים לבית־המשפט השלום באילת. נציג המיטרה סיפר כי בחיפוש בחדר מצאה המיטרה 11 מנות של קוק פרסי — סוג של הרואין — ו77 מנות קוקאין. מאחורי ארון ומתחת לשטיח.

כמורכב אחר עוד חומר חשוד כחי. שיש, וצינצנת קטנה ובה מה שנראה כמו הרואין. לצינצנת הוצמדו שרשרת, אליה היתה קשורה כפית קטנה למדידה.

השופט באילת עצר את החשודים ל14 יום. הדיון בבית־המשפט המחוזי בכארישבה היה בעירעור שהגישו שלושה מהעצורים על מעצרים. בנימין חזי, באמצעות עורכת־דינו סוזי שלו, בחר שלא לערער.

לפני תחילת הדיון, משכה את העין התקהלות קטנה בחצר בית־המישפט. במרכז מעגל האנשים עמדו מיה וצבי, הוריה של עדיה. מיה היא פסיכותרפיסטית המתמחה בשיטת פלדנקרייז. היא לבשה חליפה אפורה. יקרה למראה, והקפידה לכסות את פניה במיטפתת משי מפחד הצלמים. האב, צבי, שהוא קבלן־בניין, בא כבוקר עם אשתו מרי מתגן.

האם היתה מכוהלת. היא רצה אחרי השוטרים שהובילו את בתה, כשכירה חפסיה של גומילעיסה. תנו לה את המיטרה. הפה שלה יבש! צעקה האם. אך לשוטרים לא היה זמן. הם הכניסו את הדוגמנית וחבריה לחדרי־המעצר ונעלו את הדלת. האב, צבי, אמר לאשתו: "תרגעי. אחרי הדיון נוכל לנסוע לבית־המעצר ולהביא לה כל מה שאת רוצה."

פרקליטה בג'ינס. בעירעור על המעצר הן השופט המחוזי יהושע

שנאסף לראות את הדוגמנית וחבריה, שמע בעניין את הסיפור הלא־חשוב של הברווז, שמולל בעצבנות את כובעו הצבאי בידיו. בזמן שהשופט גזר את דינו, התלחשו אמיר מרכוס ובנימין חזי. השופט פנה אל מרכוס בכעס וציווה עליו: "צא מיד מן האולם. אתה מפרע!" השוטרים הנבוכים, שליוו את העצורים, הסבירו לשופט כי מרכוס שייד לתיק הבא. ידיו כבולות באזיקים ואי־אפשר להוציאן.

חמיש דקות אחר־כך ראה השופט כיצד מאירצ'ק ועדי לווייתן מתלחשות. הוא ציווה מיד להוציאן למסדר רון עד לתחילת הדיון.

מפוצצים ושיכורים. אחרי שהעלו הסניגורים את טענותיהם המפולפלות לפני השופט פילפל, קם התובע זילברמן ממקומו. היתה בפיו הצעה לסניגורים: כתב־אישום נגד החשודים יוגש תוך שלושה ימים. ואם לא — הם ישוחררו בערבות.

כל הסניגורים הסכימו להצעה. אך עורכי־הדין ציון אמיר ביקש להשימע הודעה לפרוטוקול בשם מרשו. אמיר מרכוס: לריבירי אמיר, הוכח מרכוס בית־המשפט המיטרה. "חקרו אותו חוקרים רבים, שהיכו אותו, וממש לקחו את ידו והוחתימו אותו על הוד' אה". טען הפרקליט. ביציאה מאולם בית־המשפט הראה אמיר מרכוס ל־העולם הזה את עינו השמאלית, וטען כי הנפחיות בה נגרמה ממכות של שוטרים. "הם פוצצו אותי", אמר נרגש. בחזון. בתום הדיון, נשארו הוריה של עדיה. מיה האם סיפרה כי זה שלושה ימים שלא אכלה רבב. כל מה שהיא מנסה לבלוע, היא מקיאה מיד. מרוב חרדה ורגא. האב רחק באם לנסוע אל בית־המעצר. בית־המעצר בכארישבה הוא מקום די אינטימי. בהשוואה לבית־המעצר באבירכניר. למשל. כאן אפשר להביא לעצורים חבילות של בגדים וממתקים כמעט לא הגבלה. לפני שהתפזרו הכל, הספיקה עוד אחת מחברותיה של מאירצ'ק לתקוף את צלם אחד הצהרונים ולנסות לשבור את מצלמתו.

מישפט

קולב בידי הפרקליטה

הדוגמנית העצורה

מקפידה להיראות כאילו היא צועדת על המסלול

עורכת־הדין נירה לידסקי פסעה נמרצות לעבר חדרי־המעצר של בית־המשפט המחוזי בכארישבה.

כל הפרקליטים סביבה החזיקו בידיהם תיקים או קופסות־סיגריות עבור לקוחותיהם העצורים. לידסקי הביאה רווקא קולב. על הקולב היו חולצת משי מעומלנת ומינססיים מגוחצים למישיעי. ביגדי החמורות נועדו ללקוחה שהיא גם דוגמנית צמרת וגם חשודה בסחר־בסמים — עדיה מאירצ'ק.

צינצנת ושרשרת. מאירצ'ק נעצרה חמישה ימים קודם לכן, במלון גני שלמה. סמוך לשעה 3 לפנות בוקר

שחק אותה בעצמך!

מוסד הגירושין, וכשאמא ואבא לא מסתדרים, אז לילד יש שני בתים, וכל אחד נחמד אליו כדי שיאהב אותו יותר. ובקשר לשאר: הבט, יקירי, חבל על הזמן, הילדים גם לא נהנים מן המצב. אבא עובד, חוזר, שוב הולך וחוזר כשהם כבר נמים את שנתם. לפעמים שיכור ותמיד אומלל, ומה טוב באומלל המגדל ילדים, שבלא־הכי אין להם אבא כלל? בפירוד יהיה להם לפחות אבא שמח, או לפחות

פחות אומלל, ואמא חופשיה מלחצים. מפני שאני בטוחה שגם אשתך אינה מלקקת רבש מן המצב שנוצר. אל תישאר בגלל הילדים: לך בגלל הילדים: היום קיימים הסכמים וחלוקה צודקת. הכל יהיה בסדר, רק שתהיו כולכם שמחים, שהרי זהו סדר־החיים.

קופים זקנים

לפני כמה חודשים מלאו לי 15 שנה. פעם התעוררתי באמצע הלילה, הייתי צמא. בדרך למקרר שמעתי קולות מזוירים מחדר הוריי. הייתי בטוח שמשהו קרה. בשקט פתחתי את הדלת כדי חרין ולאורו הקטן של נר ראיתי את הוריי עירומים ומופצים כמו קופים זקנים

במיטה. הם לא ראו אותי, אבל אני ראיתי הכל. ומאז אני מבלבל ויחסי אל הוריי הוא רגזו וחסר־כבוד.

ילד מלוטש שלי, הרי לא חשבת שמקיימים יחסי־מין בירח־הרבש רק ורק כדי לעשות ילדים, משלמים חשבונות ושוטפים ריצפה.

הקופים הזקנים שלך הם בטח בסביבות ה־40, שאצל האשה הוא גיל שיי בענייני מין. אמך אפילו יכולה עוד ללדת.

אני יודעת שהסקרנות הינה רבר בריא ויפה. אבל גם הפרטיות חשובה. הייתי מציעה שתנסה להשיג לך נערה ותעשה איתה את אשר הקופים הגדולים עושים, ויחזור לך כל הכבוד אליהם. שהרי עריין כוחם במותניהם וכל זאת באמצע הלילה, אחרי יום עבודה!

נשק את הוריי בשמי ואל תרגז עליהם. שחק אותה בעצמך! והורה שעשית טעות שלא סגרת את הדלת בשקט מאחוריי.

המדור שוב הסתיים, ונצטרך כולנו להתאזר בסבלנות עד לשבוע הבא. אני מחכה לכל השאלות בעולם, ולפני הפסח בערו את החמץ מביתכם (הכל הולך בענייני־מין). ושילחו לי אותו. אפצה אתכם בחומר חדש וכשר. אל תחכו לרגע האחרון. כדי שיהיה לי זמן לכולכם עד הסדר הראשון. שבוע טוב לכם.

שבוע טוב לכם. מלוטפי הנפלאים. מורים עבר בהצלחה מרובה. ילדיי התחפשו לפאנקסטים. מזג־האוויר היה תואם־חג. הלילות היו קרירים ומקרבי־גופות. באחד מימי השבוע נחת על שולחני מיכתב חמוד שנשלח על־ידי שתי קוראות. אני שולחת להן ליטוף והמשך חיי נפש. גוף ומין בריאים. וכך הן כתבו. השתיים:

מלוטפה שלי, לילי, אין לך מושג כמה אנחנו אוהבות לקרוא את הפינה שלך. המלטפת. החמימה והקלילה.

לשם שינוי אין לנו כל־כך בעיות עם חיי הנפש. הפרט. המין והגוף. רק רצינו לכתוב לך שאת פשוט מקסימה. תשובותיך מעבירות בנו ציחקוק קל ונעים. אז יישר כוח! והמון ליטופים. שולי ומירי

לילי אניזן

הכל

הולדר!

ולכם. כולכם. אהבתי. פסח קרב ובא. ואיתו מי החופשה הנפלאים. והשאלה הראשונה קשורה בחופש.

מישגל בחופשה

אני אשה צעירה גרושה, ופגשתי בגבר מקסים. יפה, חכם, עובד וכל שאר המעלות. האיש בצבא־הקבע וחוזר לחופשה בסופי שבוע בלבד. תאבוני המיני הוא די גדול. לא הייתי מגדירה את עצמי כנימפומאנית, אלא כאשה בריאה לחלוטין. בסופי השבוע מקיים איתי האיש מישגל אחד ויחיד ואני פוחדת מפני התקשורת איתו. מאחר והרעב המיני שלי אינו תואם. מלבד זאת, אני רוצה בו מאד.

אשה צעירה וברירה, את בוודאי יודעת מהו כוחו של הרגל. גופנו ונפשנו קשורים בשעון שאותו אנו מכוונים. ואתו לך רוגמה:

כשאת אוכלת ארוחת בוקר בכל יום בשעה 7, אחרי תקופת־מה תהיי רעבה בכל יום בשעה הקבועה. וכשתחליטי להפסיק לאכול באותה שעה ולעבור לארוחה משולבת. צהריים ובוקר, בשעה נגיד ב־12, יעברו עליך כמה ימי־רעב אמיתיים. אבל אחרי כמה ימים יתרגל הגוף לאכילה המאוחרת ושוב לא תוכלי לדהוס כבוקר אל קיבתך מאומה.

וכך גם המישגלים: אישך המיסכן עייף מכל השבוע והורגל בצום מיני. גופו ואברו התרגלו למישגל סופי שבוע בלבד. כל שעליך לעשות, לפני החלטתך הסופית, הוא לצאת עם אישה־קבע לחופשה בת שבועיים, שבה את תעשי את כל המאמצים לעורר אותו למין בשעות שונות ומשונות.

פנקי אותה, התלבשי באופן שהוא אוהב ועשי איתו את כל הפנטסיות שלך! אם האיש סובל באמת משעון מכוון, הרי שייקח לו יומיים שלושה והוא יחזור למצב שבו את רוצה אותו. גופו ונפשו יתרגלו לשעון אחר.

אך אם תיווכחי לדעת שהאיש באמת מסתפק בפעם יחידה של סופשבוע, הרי תצטרכי להסיק את המסקנות בעצמך. ואל תטפחי לעצמך את המחשבה על בגידות עם אחרים במשך השבוע.

מאחר שסביר להניח שיום אחד יעזוב האיש את צבא־הקבע ויעבור לאזרחות, ואז — אכלת אותה. כי תצטרכי לחלוק את מיטתך עם פריג'ידיירי במשך כל ימי השבוע, שיהפוך לתנור ביום שישי כלילה.

הכסיס לחיים משותפים ובריאם הוא האיוון בין בני הזוג מכל הבחינות, או לפחות מרוב הבחינות, שלא ייתקלו 80% שלך במיניים, ב־20% שלו. זה לא נעים.

אפילו ילד יודע

אני שונא אותה. אני בורח כל ערב מהבית. אני יושב על שפת־הים. אני יושב אצל חבר, אני משתכר, אני אומלל. ואני נשאר בגלל הילדים. להרגיען: בחיינו המורדניים אפילו ילד יודע שקיים